

A FURT SE JEDE! - VIII.

Pondělí, 28 duben 2008

A tak začal náš oficiální společný život. Pro Linca bylo všechno jednoduché - chce novou mikrovlnku? Žádný problém, vím tady o jednom smečáku, kde je jich halda. Má chuť na králíka? Tak pojď, nějakého si zastavíme. Chce se vykoupat? Táhle o pár mil dál je skvělý horký pramen...

Zkrátka - Linc byl originál, v silách měl krev Angličanů, Černonců a Apačů, spolu se spoustou piva a whisky. A etl (až později jsem zjistila, že to je tady dost výjimka) a vydržel nehnutě sedět celé hodiny a jenom tak pozorovat tu milovanou poušť, v které jsem se nikdy nenaučila vidět žádnou krásu. Pamatuju, jak jednou spravoval něco na solárním panelu, který jsme měli na střeše Bydlíka. Najednou na mě začal volat, že cosi potěbuje vyvíjela asi takováhle konverzace: "Potěbuju blblblbl!" "Co potěbuje?" "Blblblbl..." "Cože?" "Blblblb...." "Počkej, přinesu si slovník." "Tak znova - cože to je?" "Blblblbl..." "Odhláskuj mi to!" "K...L...E - nebo možná A - 1/2 nebo Š..." "No počkej, tak jak?" "Prostě to najdi, jak já mám vědět, jak se to hláskuje!!!" Podotýkám, že celou tu dobu stál na střeše, držel v ruce nějaké dráty a další součástky, které konečně poskládal, jak měly být a tudíž je nemohl pustit, a trpělivě čekal, zatímco já jsem intuitivně projížděla slovník pod K a snažila se asi tak mohl potěbovat... Ceskymo